

השטר של ז'בוטינסקי

בנק ישראל עומד להדפיס שטר של אלף ל"י עם דיוקנו של זאב ז'בוטינסקי.
(מן העתונות)
הרצל במבט נוסטלגי / מסתכל על בן גוריון, / ואומר לו: יא-חביבי, / איך ירדנו במדרון... / עוד שלשום הייתי "הרצל", / שטר חשוב, קשה כמו צוק; / ומחר הז'בוטינסקים / כבר יציפו את הר שוק.

ומשיב ב.ג. בעצב: / גם אני קצת מדוכי דד: / ז'בוטינסקי כבר מגיע / — זה ביטוי למהפך... / שטר בן-אלף ז'בוטינסקי, / בודאי יחזיק שנתיים. / אחריו יבוא שטר-בגין — / שיהיה כבר בן-אלפיים... וכש"בנינים" יהיו / לאינפלציה משתלת-לת — / כבר יפיטו את ה"ארליך", / זהו שטר בן עשר-אלף. / כשה"ארליכים" בשוק / כבר יהיו שווים למילים / או ידפיטו גם את "פרס", / גם את "גולדה" ו"גלילי".

אחריכך יבוא גם "המר" — / כל אחד ודאי ישיר: / או הייתי גם עשיר... / אחריו תודפס גם "שולה" / וגם "לובה אליאב". / ואולי גם צירלי ביטון — / מסלק בקבוק חלב... כל שנה דיוקן חדש / בארנק נישא בקודש. / רק אנתנו לא נדע / איך אפי שר לגמור ת'החודש... / הם אומרים: לעם יש כסף. / העובדה — שהוא אגרי. / בואו נבטל סובסידיות / — וניסע לחו"ל מהר.

במטוס אחד מר ארליך, / במטוס אחר דיין. / כשחשים געגועים / הם קופצים מומן לזמן... / ומעת לעת אלינו / הם חוזרים לכאן, העירה, / וגוזרים איזו גזירה, / שפוגעת שוב בלירה.

...הרצל במבט נוסטלגי / מסתכל על בן-גוריון / ואומר לו: יא-חביבי, / איך ירדנו במדרון... / פעם וייצמן, זה הדוד, / שטר חזק היה, כמו גור. / לך תראה לאן הגיע / האחיין, מר וייצמן עור. ערב רד. שתיקה רועמת. / הם יושבים דומם בעצב. / בן-גוריון ליד הנרייטה. / מונטיפיורי לצד הרצל. / ...ובאופק מתקרב לו / עם עתיד ממש מזהיר, / שטר-בן-אלף (שתי גדות): / ז'בוטינסקי הצעיר!

אבי אורן, פתח תקווה

אהבת החי

אנשי "הסירת הירוקה" של רשות שמור, רותיהטבע אוהבים את הטבע אהבת מוות, ושרופים על חיות-הבר בצורה לא נורית מלית. למען הטבע והנוף הם מוכנים לעשות את הכל: לרדוף את רועי-הצאן, להכות אותם ואפילו לירות באוויר ללא שום סיבה, רק כדי להפחיד אותם. כדי להגן על חיות-הבר הם מוכנים לדאוג גם לעדרי הצאן בשיטה מודרנית המעידה על אהבתם: הם מבריחים את העדרים, רודים פים אותם בליווי יריות וצפירות, כדי שתהיה "האפלה" אמיתית.

האם כך שומרים את הטבע ועל חיות-הבר? או שמא, כדי לשמור על חיות-הבר צריכים לגמור את חיות-הבית? מוחמד קבועה, באר-שבע

תיקוני טעויות

במאמר אז מה אם אנחנו צדקנו (העולם הזה 2147), מגלה אורי אבנרי בוידויו כי הוא הטא גם בספיריטואליזם. שאם לא כן, כיצד יסביר את התקשרותו באביב 1970 עם ראש-הממשלה המנות, לוי אשכול, שהלך לעולמו בראשית 1969?

אברהם לוי, חיפה
הקורא לוי צודק, שמו של לוי אשכול ז"ל השתרבב למישפט זה שלא לצורך. המדובר הוא בפנחס ספיר ז"ל.

בספרו על טכס חלוקת הפרס לזכרו של צלם העולם הזה רמי הלפרין, באקדמי יה לאמנות בצלאל (העולם הזה 2151), מציין אלי תבור כי אביו של רמי ז"ל נעדר מן הטכס אחרי שנפטר כמה ימים קודם לכן. אבל בכותרת לתמונה שהי פיעה במצורף נאמר שהיא מראה את אביו של רמי מעניק את הפרס ליגאל שמיטוב. כיצד אתם מסבירים את הסתירה?

יוכי עמרני, ירושלים
כפי שניתן לראות בתמונה הייתה זו, מובן, אמו של רמי הלפרין שהעניקה את הפרס ליגאל שמיטוב. בטעות צויין כי היה זה האב.

אורי

למען התענוג...

אני כבר מצאתי את התענוג האמיתי. אירופה, דלת ניקוטין בעישון, עשירה בטעם.

